

Mnoho mistrů,
kteří učí
praktikování meditace
Quan Yin
jsou taky ženatí
nebo vdané a mají
rodiny, mají děti
a to všechno.
Jsou ale velmi prostí
ve svém životě i svých
omezeních.
Víte, mistři,
i když jsou ženatí nebo
vdané, jsou velmi samostatní,
ano?
Vzájemně si
pomáhají, aby meditovali,
aby dosáhli
vyššího osvícení
a aby pomohli žákům.
Mistr Quan Yin, každý
mistr Quan Yin, když
je ženatý, zachrání
méně lidí, než
kdyby ženatý nebyl. Ano.
Pokud je oddaný. Ano, ano?
Ano, ano, Mistryně.
Pokud je zatížený. Když je
zatížený, oddaný,
pokud má smůlu a nemá
dobrého partnera, ano?
Ano.
Ano Mistryně.
Všichni mistři to tak nemají.
Ano? (Ano, Mistryně.)
Jak byste na tom byla Vy,
Mistryně, kdybyste byla vdaná?
Já jsem byla vdaná
a odešla jsem, vzpomínáte?
Ano, Mistryně.
Já ani moc nejím,
dokonce, kdybych
více jedla, bylo by to
taky pro lidstvo lepší.
S tím se vám,
ale musím taky přiznat,
že jsem nějak zklamala,
protože se mi nechce
už moc vařit.
A když pro mne vaří

jiní lidé, nemám chuť
toho moc sníst
a většinou
jím velmi jednoduše, ano?
Ano, Mistryně.
A teď,
nemluvě o manželovi,
i jídla mi dělá
potíže se držet.
Dříve...
Víte, vše, co po mně
Nebe požaduje,
je naprosto v protikladu
s tím, co chci já
a v úplném protikladu
s tím, jaký bych očekávala,
že by měl Mistr být, dokonce.
Dříve jsem nechtěla
ani jíst a
jedla jsem jen jednou denně
a pak dvakrát denně,
už jsem si myslela,
že si vedu dobře, a oni řekli:
„Pokud chceš
pomoc lidstvu,
musíš jíst ještě víc,
třikrát, čtyřikrát denně.“
Kde mám na to vzít
čas? Zprvė.
Zadruhé,
jak to mám vše strávit?
Byla bych jako sumo,
víte, zápasník sumo.
Znáte sumo?
Sumo v Japonsku?
Zápasník sumo.
Sumo, och můj Bože.
Myslela jsem si, že taky
neradi jedí tak moc,
ale musí
přibrat na váze,
protože je to jejich práce.
Já ale nejsem zápasník sumo.
Je pro mne tak těžké
někdy dokonce
sníst jednoduché jídlo.
Ano, cítím se těžká.
Už to ale
není tak hrozné,
už to není tak hrozné.

Můžeme sníst pár věcí
více či méně.
Ale chci vám jen říct,
že i mistři,
kteří jsou ženatí,
nejsou moc
na své rodině
závislí, ano?
Ano, rozumím, Mistryně.
Možná to dělají
kvůli lidstvu
nebo kvůli spříznění,
musí to udělat, musí
to takto podstoupit.
Taky vám chci říct,
že i když byli ti mistři
ženatí, není to tak,
že by byli méně svatí
než Buddha nebo něco
takového. Chtěla bych,
abyste nesoudili,
ano? (Ano, Mistryně.)
Dobrá.
Nicméně, stejně jako
s jídlem, Buddha ho jíst
nemusel, ale jedl.
Dokonce chodil ven
a žebрал, protože
jídlo je spojením.
Jinak, on byl princ
a jeho otec králem
národa, mohl
mu jídlo zajišťovat stále.
Nemusel dokonce
ani chodit ven žebřat,
ale chodil ven žebřat,
jako všichni mniši.
A když musel žebřat,
nebylo to snadné,
ale dělal to.
Bylo to kvůli
spojení s lidmi.
Ano. Jinak,
on to nepotřeboval, ano?
On to ani nepotřeboval.
(Ano, Mistryně.)
I když jídlo potřeboval,
jeho otec ho mohl zásobovat
stále.
Ano.

Teď tedy rozumíte.
Ano, Mistryně,
rozumíme.
Takže stále v některých
aspektech selhávám,
například nejím dost.
Můj Bože,
čím víc praktikuji,
tím míň
mám chuť jíst
a teď bych měla
začít jíst víc
než předtím.
Dovedete si to představit?
Och můj Bože. Och drahý
Bože. Ale všichni mistři
to dělat nemusí, víte?
Některé práce jsou jiné,
ano? Někteří mistři
jsou jiní.
Ano, Mistryně.
Jen pro širší dosah,
pro větší počet lidí.
Ano, Mistryně.
Jsou jen různé
způsoby, jak zaplatit cenu
za moji lásku ke světu.
V tomto období
lidského vývoje
a evoluce,
vesmírný zákon
nedovoluje, aby byli mistři
zabiti, proto jsou, myslím,
jiné způsoby splácení,
víte.
Například,
když jím a piji, budu
v tom pokračovat, mohu
pomoci asi 90 % lidí, ano?
Devadesáti procentům
populace. Kdybych
toho nechala, mohla
bych pomoci jen asi 45 %.
Ano, asi polovině,
dokonce 45 %. Ano.
Momentálně ale,
jelikož teď
jím a piji méně,
mohu pomoci jen 80 %.
Víte, co myslím?

(Ano, Mistryně.)
Potřebovala bych jíst víc.
Ale jídlo mi moc
nechutná.
Jen si jednoduše nakrájím
nějaké papriky
a okurky a dám si
na to trochu sojové omáčky.
Ano, a jak víte,
někdy mi
něco uvaří,
ale ne vždy mi to chutná.
Vždy si na tom nepochutnám.
Dokonce i džus a to všechno,
pokaždé mi nechutná,
když ho piji.
Vypiju ho, ale moc si na něm
skutečně nepochutnám. Ano.
Drahé Nebe!
Ano, co se ode mne očekává.
Dochází mi řeč.
Do 100 procent,
kdybych hodně jedla a pila
a měla bych manžela,
pak bych mohla pomoci
lidem 100 %. Ano?
Ano, Mistryně.
Je to tak. A kdybych
neměla manžela
a pila bych jen šťávy...
Jsou to jen
nějaké hloupé informace,
na které se někdy ptám,
jak moc
mohu pomoci lidem,
víte, co myslím?
Proto to vyšlo najevo, ano.
(Ano, Mistryně.)
Nevím, jestli vám nějak
pomůže, když to budete
vědět, ale mám vám to číst?
Chceme to vědět, Mistryně.
To jen proto,
že se při mé výpravě
pomoci lidem vždy
ptám: „Co dalšího mohu
udělat, abych jim pomohla?“
například.
Víte, co myslím?
Ano, Mistryně.

Dobrá. Proto
to vše vyplavalo na povrch.
Takže teď, kdybych neměla
manžela –
kterého nemám, ano –
a pak,
kdybych nechtěla jíst –
protože je to těžké
a to všechno –
kdybych jedla a pila
jako obvykle nebo víc,
víc a měla bych
manžela, například, pak
bych mohla pomoci 100 %.
Kdybych už
nechtěla jíst,
jen bych pila šťávy,
víte, stala bych se
liquidarian, pak bych
mohla pomoci jen 40 %,
a kdybych pila jen vodu,
můžu pomoci jen 10 %.
Och můj Bože.
Kdybych vůbec
nejedla, nepila, pak
bych mohla pomoci jen 2 %.
Kvůli menšímu spojení.
Víte, co myslím?
Ano, Mistryně.
Ano. Takže to není jako...
Není to tak jednoduché.
Není to černé a bílé
jako: „Dobrá,
vy jste Mistr,
musíte
se všeho zříct.“
Nejdřív jsem si myslela,
že se všeho zřeknu
a teď se dokonce
musím zříct
toho, čeho jsem se zřekla.
Není to paradoxní?
Ano, Mistryně.
Než jsem se stala Mistrem,
jedla jsem a pila,
co jsem chtěla
a když jsem nechtěla,
prostě jsem nejedla.
Ano. Jen tak.
A teď, nemám

ani volbu. Ano.
Dřív jsem jedla
jednou denně a teď
musím dokonce
jíst tři jídla denně,
dokonce i kdybych nechtěla.
Nemohu to ani zvládnout.
Šidím, jím jen dvě jídla,
malá a připravím si další,
ale jen někdy.
Většinou tak moc
nemohu sníst.
To je ten problém,
víte?
Ano, Mistryně.
Ano, budu se víc snažit,
samozřejmě.
Budu se víc snažit,
ale momentálně
to jede pomalu.
A tady jsou...
nějaké hlouposti,
které nevím, jestli jsou
vám k něčemu. Dobrá.
Ne, rádi to posloucháme,
Mistryně.
Děkuji vám. Dobrá.
Velmi rádi.
Dobrá.
Teď, například,
praktikující Quan Yin
na Čtvrté úrovni,
ale na vysoké Čtvrté, ano?
Každá úroveň je
rozdělená do tří:
nízké, střední a vysoké.
A teď, kdybyste byli
na Čtvrté úrovni –
praktikující Quan Yin
Čtvrté úrovně –
jedli byste a pili, pak můžete
dokonce pomoci 80 %.
Myslím, 80 % lidí,
se kterými se setkáte.
A jste-li na Třetí úrovni,
pak můžete pomoci
asi 60, 70 %.
A když jste na Páté úrovni,
můžete pomoci 85 %.
To je úžasné.

Děkujeme, Mistryně.
Dobrá.
Mistryně, moje další otázka
zní: Když už Mistryně
vyzvedla nějakého člověka
na svatého Páté úrovně,
je ještě možné,
aby takový člověk
měl vlastnosti
jako je závist, ego,
touha po moci
nebo jiné nevhodné
a nízké vlastnosti, které
nejsou vhodné pro práci
pro Boha?
Ano, ano.
Stále je má, jen méně.
Jen velmi, velmi málo
a velmi jemné
a má je pod kontrolou, ano?
Pod kontrolou.
To proto, že duch
je pozvednut, ale DNA
těla a buněk
stále fungují
navyklým způsobem.
Ale člověk, který je
na vyšší úrovni,
on nebo ona to dovedou
dobře ovládat a nenechají,
aby jim to ovlivňovalo život.
Kromě toho, neříkala jsem
vám, že i když
se dostanete na Pátou úroveň
ještě vám stále zůstává
1 % ega?
(Ano, Mistryně.)
Jedno procento není nic,
ale stejně může trochu
někdy vzplanout, ne?
(Ano, Mistryně.)
Prostě ho ovládat, to je vše.
Ano? Taky,
i když jste
na Páté úrovni,
stále žijete v tomto světě
a vliv
karmy (odplaty)
světa
vás může stále nakazit, ano?

Proto musíme být
ostrážiti.
A člověk na
Páté úrovni
má víc síly
překonat překážky
a potíže se zvyky.
Ano, dobrá.
Mistryně, během
minulé konference,
kterou jste s námi měla,
jste mluvila o tom,
že si máme hledět svého.
Mohla byste to trochu
rozvést? Kdy si máme
hledět svého a kdy
máme říct druhým,
co si myslíme?
Když je pro něho
nutné, aby o tom věděl
nebo když
je potřeba, aby to věděl,
aby mohl zlepšit svoji práci
pro veřejnost a taky, aby
měl lepší vztah s vámi.
(Ano, Mistryně.)
Hleděte si svého.
Říkejte lidem věci,
jen když je to skutečně nutné,
když je to dobré pro ostatní
a taky pro toho člověka.
Ano, Mistryně.